

gerne gøre opmærksom paa, at af de 30 Mill. Kr., som er udbetalt i vedtægtsmæssig Understøttelse — jeg har ikke set Regnskabet endnu, Arbejdsdirektoratet har ikke aflagt Beretning for Kasserne endnu, jeg har altsaa kun de Tal, Ministeren nævnte —, af disse 30 Millioner har de danske Arbejdere selv betalt de 17 Millioner; altsaa den fattigste Del af vor Befolkning har betalt de 17 af disse 30 Mill. Kr., og det er jo ikke alt. I Foraaret ansloges med Sikkerhed det Beløb, som vilde blive betalt i Finansaaret af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer som Kontingent til ca. 22 Mill. Kr. — og det er neppe langt derfra. Det vil altsaa sige, at Arbejderne i denne Krise for at tage det første Stød af selv har betalt ca. 20 eller 22 Mill. Kr. Man behøver dog ikke at bésvine, selv om det øvrige Samfund virkelig skulde have betalt 46 Mill. Kr., naar den fattigste Del af Befolkningen selv har bidraget et Par og 20 Mill. Kr. til Forsikringen. Det glemmer man nemlig altid at fortælle i de gode Venstreblade og konservative Blade. Man har set, hvorledes denne Situation er forbedret, hvorledes man har skullet understøtte Ministeren i den Heltegerning, han her skulde udføre ved at fratage saa og saa mange arbejdsløse Understøttelsen. Der er lanceret forskellige Historier. Det ærede Medlem Hr. Lillelund bragte nogle til Torvs om, at der var adskillige Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, som ikke var saa gode, som de burde være. Der er gaaet en Artikel rundt i Venstres Presse om, at Morderen Godtfredsen var Medlem af en Arbejdsløshedskasse o. s. v. Da jeg saa udmærket godt kender den Synsmaade, der hersker paa Landet, og som kan udtrykkes saaledes: der gaar ikke Røg af en Brand, uden at der er Ild i den, forstaar jeg, at denne Historie er ført frem, for at man skal sige: det er udmærket, hvad Indenrigsministeren her foretager sig, for selv om det nu ikke staar saa slemt til i Almindelighed som med Godtfredsen, er der dog sikkert noget i Vejen alligevel med dem. Jeg synes, man skulde lade være med den Slags Agitation, for det var sikkert muligt ogsaa for os at finde Folk indenfor Venstre, som der var et eller andet i Vejen med, men det er dog ikke sikkert, at den Klasse, de Herrer

af Venstre repræsenterer, vilde, naar vi trak en eller anden frem, som havde begaaet dette eller hint, finde det rigtigt, at vi generaliserede hans Synder for hele Klassens Vedkommende. Hverken det ærede Medlem Hr. Lillelund eller de Venstremænd, der fremsætter sligt i deres Presse, ved noget som helst om, hvorledes vore Kassers Medlemmer er; man har ikke Lov til, fordi der er et enkelt sort Faar, at stemple alle Klassens Medlemmer som saadanne. Det er efter min Mening en Uforkammethed, som man absolut bør stemple som saadan. Min ærede Partifælle Hr. Stauning har nævnt det, der efter min Mening sagligt dømmes det sidste Cirkulære, nemlig dette, at der i Arbejdsdirektoratets Indstilling, som Rigsdagens Arbejdsløshedsudvalg har faaet, udtales, at der i 40 Fag utvivlsomt hersker ekstraordinære Forhold. Arbejdsdirektoratet, som staar i nøje Forbindelse med alle Arbejdsløshedskasser, som faar Indberetninger fra dem og har gennemset dem paa første Haand, rummer Sagkundskaben paa dette Omraade, og den har udtalt sin Anskuelse her. Det har i allerhøjeste Grad forundret ikke alene mig, men alle andre, som leder Arbejdsløshedskasser, at man ganske roligt har smidt 12 af de Kasser bort, om hvilke Arbejdsdirektoratet havde indstillet, at de skulde have ekstraordinær Understøttelse af Fonden.

Fra konservativ og ogsaa fra anden Side er det sagt, at man kunde tiltræde den i Cirkulæret fastsatte Ordning, fordi Bestemmelsen om Dispensationen var kommet til. Her vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til Indenrigsministeren: Hvad skal der til, for at Indenrigsministeren skal dispensere fra Cirkulæret, saa at andre Kasser end de, der endnu kan faa Tilskud, kan optages sammen med disse? Thi hele Pressen lever nemlig paa dette Spørgsmaal, den konservative Presse, den radikale Presse og Venstres Presse siger: ja, men Ministeren har været saa hensynsfuld at medtage en Dispensationsbestemmelse, og denne Bestemmelse skal bruges for at hjælpe de Kasser, som mener, de er gaaet for nær. Ministeren siger, hver Gang han udtaler sig om dette Spørgsmaal: ja, naar der foreligger nye Oplysninger. Men Ministeren glemmer at tilføje, at der for Ministeren har foreligget Udtalelser fra 57